

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 ☎210 88 15 393 ✉info@omed.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎2310 517 128 ☎2310 517 119

Προς:

- 1. Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (Ο.Ι.Υ.Ε.),** Ψαρών 2, Πλατεία Καραϊσκάκη, 104 37 Αθήνα
- 2. Πανελλήνιο Σύνδεσμο Βιομηχάνων και Αντιπροσώπων Καλλυντικών και Αρωμάτων,** Φιλικής Εταιρείας 22α, 152 32 Χαλάνδρι

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

23/2003

«Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των αισθητικών συμβούλων όλης της Χώρας»

Στην Αθήνα την 27^η Μαΐου 2003 ο κατά το νόμο 1876/90 Μεσολαβητής - Διαιτητής Χρήστος Καρατζάς, που αναδείχθηκε Διαιτητής στην υπόθεση αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του παραπάνω νόμου, ύστερα από την αριθμ. 021/2-5-2003 αίτηση της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος για την έκδοση διαιτητικής απόφασης η οποία να ρυθμίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των αισθητικών συμβούλων που εργάζονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα και σε ολόκληρη τη χώρα, κάλεσα τα ενδιαφερόμενα μέρη να προσέλθουν στα γραφεία του ΟΜΕΔ την Τρίτη 27 Μαΐου 2003 και ώρα 17,00' για τη συζήτηση της αίτησης αυτής.

Κατά την παραπάνω ημέρα και ώρα προσήλθαν οι νόμιμοι εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι των μερών, όπως ονομαστικά αναφέρονται στο συνημμένο στην απόφαση αυτή πρακτικό διαιτησίας, και αφού ανέπτυξαν προφορικά τις απόψεις τους ζήτησαν να γίνουν αποδεκτές.

Η προσφυγή της εργατικής πλευράς στην διαδικασία αυτή της διαιτησίας του άρθρου 16 του Ν. 1876/90, έγινε επειδή η εργοδοτική πλευρά απέρριψε την Πρόταση του Μεσολαβητή που προηγήθηκε την οποία έκανε αποδεκτή μόνο η εργατική πλευρά.

Ύστερα από τα παραπάνω

Διαπίστωση την αποτυχία τόσο των απ' ευθείας μεταξύ των μερών διαπραγματεύσεων όσον και της μεσολαβητικής προσπάθειας που προηγήθηκε για την υπογραφή της ΣΣΕ που ζητήθηκε από την πλευρά των εργαζομένων,

Μελέτησα τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν στο φάκελο της υπόθεσης αυτής τόσο κατά το στάδιο της Μεσολάβησης όσο και της παρούσης διαδικασίας,

Έλαβα υπόψη μου τα αιτήματα των εργαζομένων όπως αυτά διατυπώνονται στο αρχικό σχέδιο της ΣΣΕ που υποβλήθηκε για υπογραφή και όπως αυτά περιορίστηκαν στην συνέχεια και τις προτάσεις και αντιπροτάσεις που υποβλήθηκαν εκατέρωθεν προκειμένου να καταστεί δυνατή η υπογραφή της ΣΣΕ και να αποφευχθεί η έκδοση της διαιτητικής αυτής απόφασης, καθώς και τις απόψεις της εργοδοτικής πλευράς που αναπτύχθηκαν προφορικά και αναφέρονται και στο χωρίς ημερομηνία υπόμνημα του Πανελληνίου Συνδέσμου Βιομηχάνων και Αντιπροσώπων Αρωμάτων και Καλλυντικών που μου επιδόθηκε,

Και σκέφθηκα ως εξής

Το επάγγελμα του αισθητικού συμβούλου, είναι αλήθεια και κοινά αποδεκτό ότι είναι εξειδικευμένο και η άσκησή του απαιτεί ειδική εκπαίδευση, εμπειρία, ιδιαίτερη προσοχή και ειδικές γνώσεις, αφού τα περισσότερα από τα πωλούμενα ή χρησιμοποιούμενα από αυτόν προϊόντα είναι παραφαρμακευτικά παρασκευάσματα, επικίνδυνα κατά τη χρήση τους από άτομα που δεν γνωρίζουν τη σύστασή τους και την χρησιμότητά τους. Επίσης είναι αλήθεια και πρέπει να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω ότι οι αισθητικοί σύμβουλοι δεν είναι απλοί πωλητές εμπορευμάτων αλλά χρήστες των καλλυντικών και των παρασκευασμάτων, όταν ασκούν το επάγγελμά τους στην περιποίηση του σώματος των πελατών της επιχείρησης στην οποία απασχολούνται ή προωθητές πωλήσεων των εμπορευμάτων αυτών και σε ένα μικρότερο μέρος απλοί πωλητές. Αυτό άλλωστε υποστηρίζεται και από την εργοδοτική πλευρά με τα όσα αναφέρει στο παραπάνω υπόμνημά της.

Για τους λόγους αυτούς κρίνεται ότι οι αποδοχές των αισθητικών συμβούλων θα έπρεπε να καθορίζονται σε ένα διαφορετικό επίπεδο και σύστημα υπολογισμού τους από αυτό που ισχύει σήμερα με τις παλαιότερες ΣΣΕ και ΔΑ. Αντίστοιχο όμως αίτημα δεν τίθεται από την εργατική πλευρά για το τρέχον έτος αλλά απλά ζητείται η εξομείωση των αποδοχών τους έστω και σταδιακά με αυτές των πωλητών των εμπορικών καταστημάτων.

Επειδή ο Ν. 1876/90 και το σύστημα των ελευθέρων διαπραγματεύσεων που καθιέρωσε, αλλά και ο παλαιότερος σχετικός νόμος 3239/55, όπως άλλωστε και οι

σχετικές άλλες διαδικασίες που ισχύουν στη χώρα μας και αφορούν συστήματα αποδοχών εργαζομένων με σχέση εξαρτημένης εργασίας, όπως είναι το ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων (Ν.2470/97), τα μισθολόγια του προσωπικού των ΔΕΚΟ, οι σχετικές με αναπροσαρμογές αποδοχών Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις του ΑΝ 345/68, οι αποφάσεις των ΔΣ Οργανισμών και των εταιρειών δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, ως κριτήριο για τον προσδιορισμό του ποσοστού αύξησης των αποδοχών των εργαζομένων θέτουν αποκλειστικά και μόνο τη διαφορά του Δ.Τ.Κ (πληθωρισμός) που σημειώνεται μεταξύ του έτους που έληξε και του προηγούμενου έτους, υπολογίζοντας και ένα ποσοστό επί πλέον για την ουσιαστική βελτίωση των αποδοχών των εργαζομένων, που μαζί με την αύξηση των αποδοχών τους από την λεγόμενη ωρίμανση (χρονοεπίδομα, οικογενειακά επιδόματα κ.λπ.) προσδιορίζουν τελικά και σε ετήσια βάση το ποσοστό αποκατάστασης της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών των εργαζομένων που χάθηκε λόγω του πληθωρισμού.

Το σύστημα αυτό κρίνεται αναγκαίο και αποδεκτό από όλα τα οικονομικά συστήματα, επειδή δεν παρέχεται άλλος τρόπος και άλλη δυνατότητα στους εμμίσθους εργαζομένους να αποκαταστήσουν για κάθε έτος την απώλεια της αγοραστικής τους δύναμης που υπέστησαν εξ αιτίας του πληθωρισμού, παρά με την αντίστοιχη αύξηση των αποδοχών τους σε σχέση με αυτές που ελάμβαναν στο τέλος του προηγούμενου έτους.

Αντίθετα στους ελεύθερους επαγγελματίες και στους επιχειρηματίες εν γένει παρέχονται άλλες δυνατότητες, αφού αυτοί μπορεί ασκώντας μια διαφορετική επιχειρηματική πολιτική να μειώσουν ή να αυξήσουν και γενικά να αντιμετωπίσουν το εργασιακό τους κόστους και τις συνέπειες της κάθε φορά μεταβολής του ΔΤΚ.

Για το λόγο αυτό το σύστημα του Ν. 1876/90 δεν αναφέρεται, όταν με αυτό αντιμετωπίζεται αίτημα των εργαζομένων για αύξηση των αποδοχών τους, πρωτίστως και κυρίως στο κόστος των επιχειρήσεων που θα προέλθει από την οποιαδήποτε βελτίωση των αποδοχών των εργαζομένων, όπως επικαλείται νόμιμα μεν αβάσιμα όμως η εργοδοτική πλευρά, αλλά αφορά κυρίως στην αποκατάσταση ή και βελτίωση ακόμη των αποδοχών των εργαζομένων.

Επειδή όμως, το κριτήριο αυτό του κόστους, αν και όχι το κυρίαρχο στην διαδικασία αυτή του ν. 1876/90, πρέπει να ληφθεί υπόψη ώστε με αυτά που θα αποφασισθούν στην απόφαση αυτή να μην επιβαρύνονται υπερβολικά ή έστω πέρα των γενικά αποδεκτών για το έτος αυτό ορίων αυξήσεων που καθιερώθηκαν με την ΕΓΣΣΕ ή άλλης γενικότερης εφαρμογής συλλογικής ρύθμισης, κρίνεται ότι δεν πρέπει να γίνουν αποδεκτά όλα τα αιτήματα που τέθηκαν από την εργατική πλευρά, αλλά να περιορισθούν αυτά στη χορήγηση ενός ποσοστού αύξησης των βασικών τους αποδοχών, στη χορήγηση ενός επιδόματος για το τρίτο ανήλικο τέκνο, που

προβλέπεται ήδη και χορηγείται από τις περισσότερες ισχύουσες συλλογικές ρυθμίσεις, ως συμβολή των επιχειρήσεων στην ενίσχυση του θεσμού της οικογενείας και στα σχετικά πρόσθετα έξοδα δημιουργίας της από τους εμμίσθους εργαζομένους και τέλος στην διευκρίνιση των ήδη χορηγουμένων με παλαιότερες ρυθμίσεις επιδομάτων σπουδών και δεκαετούς υπηρεσίας επειδή από την διατύπωσή τους έχουν δημιουργηθεί εύλογα ερωτήματα τόσο από τους υποχρέους εργοδότες όσο και τους δικαιούχους μισθωτούς.

Για τους λόγους αυτούς

Για την επίλυση της συλλογικής αυτής διαφοράς εργασίας που δημιουργήθηκε μεταξύ αφενός μεν της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος και αφετέρου του Πανελληνίου Συνδέσμου Βιομηχάνων και Αντιπροσώπων Αρωμάτων και Καλλυντικών και που αφορά τους όρους αμοιβής και εργασίας των αισθητικών συμβούλων που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα και σε όλη τη χώρα η απόφασή μου έχει ως εξής:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Στις διατάξεις της απόφασης αυτής υπάγονται οι αισθητικοί σύμβουλοι και των δύο φύλων, πτυχιούχοι και εμπειρικοί, που απασχολούνται με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα όλης της χώρας.

Άρθρο 2

Αυξήσεις βασικών μισθών

Οι βασικοί μισθοί των υπαγομένων στην απόφαση αυτή μισθωτών, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31-12-2002, αυξάνονται από την 1-1-2003 κατά ποσοστό 4,5%.

Άρθρο 3

Επιδόματα

Στους υπαγομένους στην απόφαση αυτή μισθωτούς χορηγούνται τα παρακάτω επιδόματα που υπολογίζονται στους κάθε φορά ισχύοντες βασικούς μισθούς τους όπως αυτοί διαμορφώνονται με βάση τα έτη υπηρεσίας και προϋπηρεσίας στους:

1. Σπουδών

Σε ποσοστό 11% για τους αποφοίτους των αντιστοίχων σχολών των ΤΕΙ / ΚΑΤΕΕ, σε ποσοστό 9% για τους αποφοίτους μέσω κρατικών σχολών (παλαιού τύπου κρατικό πτυχίου ΙΕΚ) και σε ποσοστό 3% για τους αποφοίτους Κέντρων Ελευθέρων

Σπουδών, εφόσον οι τελευταίοι έχουν συμπληρώσει 5 έτη προϋπηρεσία στο επάγγελμα.

2. Γάμου

Στους εγγάμους μισθωτούς και των δύο φύλων σε ποσοστό 10%. Στους λοιπούς το επίδομα αυτό χορηγείται όπως ορίζεται στο άρθρο 20 του Ν. 1849/89.

3. Τέκνων

- α. Χορηγείται επίδομα σε ποσοστό 5% για ανάπηρα πνευματικά ή σωματικά τέκνα. Η αναπηρία κρίνεται με προηγούμενη απόφαση αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής. Η επιδότηση αυτή παρατείνεται και μετά την ενηλικίωση των τέκνων εφόσον η αναπηρία καθιστά τα τέκνα ανίκανα για εργασία
- β. Από 1^{ης} Ιουλίου 2003 χορηγείται επίδομα τέκνων σε ποσοστό 5% για το τρίτο κατά σειρά γέννησης τέκνο του δικαιούχου μισθωτού, ηλικίας μέχρι 18 ετών συμπληρωμένων, εφόσον παραμένει άγαμο και δεν εργάζεται. Σε περίπτωση που το τρίτο κατά σειρά γέννησης τέκνο επιδοτείται ως ανάπηρο με βάση την παρ. α του άρθρου αυτού, το επίδομα του τρίτου τέκνου καταβάλλεται στο δεύτερο ανήλικο τέκνο του δικαιούχου εργαζομένου.

Εάν το επιδοτούμενο τέκνο συνεχίζει τις σπουδές του σε οποιαδήποτε σχολή ή σχολείο το επίδομα αυτό εξακολουθεί να καταβάλλεται για όσα έτη απαιτούνται για την ολοκλήρωση των σπουδών του και πάντως μέχρι την συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας του.

4. Δεκαετούς υπηρεσίας

Στους υπαγομένους στην απόφαση αυτή μισθωτούς που συμπληρώνουν δεκαετή υπηρεσία αισθητικού συμβούλου χορηγείται επίδομα δεκαετίας σε ποσοστό 2,5%.

5. Εκτός έδρας

Η εκτός έδρα αποζημίωση των υπαγομένων στην απόφαση αυτή μισθωτών ορίζεται ίση με το $1/25^ο$ των συνολικών νομίμων αποδοχών τους σύμφωνα με την αριθμ. 21091/1946 ΚΥΑ.

Ειδικά δε ορίζεται ότι τα έξοδα μεταφοράς από και προς τον τόπο της εκτός έδρας εργασίας ως και τα έξοδα διαμονής των εργαζομένων εκτός έδρας καλύπτονται από τον εργοδότη με την προσκόμιση των απαραίτητων δικαιολογητικών (παραστατικών). Είναι αυτονόητο ότι ο χρόνος μετακίνησης (ημέρα ταξιδιού) από και προς την έδρα της επιχείρησης θεωρείται ως χρόνος εργασίας.

Άρθρο 4

Θεσμικές ρυθμίσεις των ΕΓΣΣΕ

Για τους υπαγομένους στην απόφαση αυτή μισθωτούς έχουν εφαρμογή σε κάθε περίπτωση όλες οι θεσμικές διατάξεις των ΕΓΣΣΕ όπως συμπληρώθηκαν με την από 14-5-2002 ομοία, εφόσον από άλλες ειδικότερες διατάξεις των προηγούμενων συλλογικών ρυθμίσεων του επαγγέλματος δεν προβλέπονται ευνοϊκότερες για τους μισθωτούς ρυθμίσεις.

Άρθρο 5

Άδεια χωρίς αποδοχές

Στους υπαγόμενους στην απόφαση αυτή χορηγείται άδεια απουσίας, χωρίς αποδοχές, μέχρι 12 ημέρες το χρόνο, μετά από αίτηση τους για σοβαρούς και βεβαιωμένους οικογενειακούς ή προσωπικούς λόγους.

Άρθρο 6

1. Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν οι όροι της ΔΑ 40/2002 και της από 27-3-2001 Σ.Σ.Ε. καθώς και των προηγούμενων συλλογικών ρυθμίσεων, εφόσον δεν τροποποιούνται με την παρούσα.
2. Αποδοχές στο σύνολό τους ανώτερες από αυτές που καθορίζει η απόφαση αυτή ή ευνοϊκότεροι όροι εργασίας που προβλέπονται από Νόμους, Υπουργικές Αποφάσεις, Διαιτητικές Αποφάσεις, συλλογικές ρυθμίσεις, εσωτερικούς κανονισμούς, ατομικές συμβάσεις εργασίας δεν θίγονται από την παρούσα και εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 7

Η ισχύς της Δ.Α. αυτής, με τις παραπάνω διακρίσεις, αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2003.

Ημερομηνία έκδοσης Διαιτητικής Απόφασης

Αθήνα, 9 Ιουνίου 2003

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ